

אור ה

יוצא לאור ע"י כולל דרך ה' ובית הכנסת אור ציון התחיה 14 חולון

בראשות הרב שלמה בן אדמון שליט"א

מורנו הג"ר

אברהם יוסף שליט"א

אמרי אבי

דבר העורך

"וקדשת את המזבח והיה המזבח קודש קדשים"

מצוה מיוחדת הייתה במזבח להבעיר אש תמיד, גם כאשר לא היו קרבנות, חייבים היו להבעיר את האש בעצי המערכה, כמו שנאמר: "אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה" האר"י הקדוש היה אומר שאדם הרוצה לבער מקרבו מחשבות טמאות ירגיל את עצמו לומר תמיד את הפסוק "אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה" המסוגל לכך ביותר, בכוחה של אותה אש לבער את המלאכים הנוצרים מעברות האדם! אש זו, היא התלהבות של קדושה, שבה האדם מקיים את המצוות עשית מצוה מתוך שמחה של מצוה, תפילה מתוך התפעלות ודבקות או מתן צדקה באופן כזה יוצרת אש קודש, היוקדת בקרב האדם ומסוגלת לשרוף את כל המחשבות הזרות וההרהורים הרעים, ולהשאיר את האדם נקי וזך.

משל למה הדבר דומה, לעשיר מופלג שהיו לו אין ספור נכסים, ועלה בו רצון לבנות ארמון פאר. הוא חלם על ארמון אדיר שיספק את כל צרכיו, עם משרתים ופקידים. אחר חיפושים רבים הציע לו מתווך לקנות יער של אלף דונם לכרות את העצים שבו, ולבנות עליו את הארמון הנכסף. שמח העשיר והזדרז לקנות את היער, לאחר מכן שכר אנשים מיוחדים שיתחילו בכריתת העצים, אלא שעד מהרה התברר לו כי מדובר במלאכה קשה שסופה בלתי נראה כמעט מאות אלפי עצים מצויים ביער הזה. יכלה הזמן והם לא יכלו. התעצב העשיר, ולא ידע לשית עצות בנפשו, לבסוף בא פיקח אחד ואמר לו יש לי עצה נפלאה "עליך רק להצית אש ביער, תוך זמן קצר תראה להבות עד לב השמים, כעבור יום יומים תדעך האש, ואתה תגלה שהעצים התכלו ונותרת עם קרקע שעליה תוכל לבנות כל מה שתחפוץ".

מורי ורבותי!!! זהו כוחה של האש לעיתים מוצא האדם את עצמו מהרהר ביואש מצבו, יש לו עבירות כה רבות וממילא ברא הוא כ"כ הרבה מלאכים מקטרגים, מה יעשה? גם אם יצליח בכל יום לשוב על עבירה אחת יכלה הזמן והמה לא יכלו... באים בעלי המוסר ומציעים לו יש תקוה! תבעיר אש! תעלה אש כך עצמן - אש תמיד תוקד על המזבח. אתה מתפלל? תתחיל לעשות זאת מעומק הלב ובחום. אתה לומד תורה? עשה זאת בשמחה ובהתלהבות. אתה נוותן צדקה? עשה זאת בחום ובאהבה גדולה. האש שתבעיר תשרוף בן רגע את כל העבירות, ותכלה את כל המלאכים הרעים שנבראו מהן. זוהי עבודת היהודי בחייו!

שבת שלום ומבורך!

חידה: כמה בנים היו להמן הרשע?

הזוכה בהגרלה פרשת "ויקהל" איתי בן אדמון ני"ו

החידה השבועית

בין הפותרים נכון יוגרלו פרסים

יש להגיש את התשובות עד יום שני הקרוב

לתיבת בית הכנסת (מתחת למסך התפילות)

יש לכתוב את שם הילד, כתובת ומס' הפלאפון.

ויהי בחודש הראשון בשנה השנית לחודש הוקם המשכן (מ', י"ז) ויכל משה את המלאכה (י"ג). ורש"י (ל"ט, ל"ג) כתב וביאו את המשכן, לפי שלא היו יכולים להקימו, ולפי שלא עשה משה שום מלאכה במשכן, הניח לו הקדוש ברוך הוא הקמתו. שלא היה יכול להקימו שום אדם מחמת כובד הקרשים, שאין כוח באדם לזקפן, ומשה העמידו. אמר משה לפני הקב"ה איך אפשר הקמתו על ידי אדם אמר לו עסוק אתה בידך נראה כמקימו והוא נזקף וקם מאליו, וזהו שנאמר הוקם המשכן, הוקם מאליו. ויש להתבונן מדוע ציווה הקב"ה כך, ועשו לי מקדש, ועוד במדרש אמר משה ריבונו של עולם כתיב (מלכים, א' ח', כ"ז) הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך כן ואתה אומר ועשו לי מקדש, אמר לו הקדוש ברוך הוא לא כשם שאתה סבור אלא עשרים קרש בצפון ועשרים קרש בדרום ושמונה במערב ואני יורד ומצמצם שכונתי למטה שנאמר ונועדתי לך שם ודיברתי אתך (שמעוני שסה). וכיוון שהמטרה היא עבור בני ישראל מה יתן ומה יוסיף אם יהיו המידות הקטנות יותר או גדולות מכפי שנצטוו ומה ציווה הקב"ה להכביד במשקל את המידות עד שמשה שלא יכול היה להקים לבדו את המשכן.

בדרך כלל האדם יראה לעיניים ומייחס לעצמו את פעולותיו ושוכח ואלמלא הקב"ה עוזרו אינו יכול לו ומה' מצעדי גבר כוננו וזה דרכו של האדם אפילו בעניינים שכולם לשם שמיים מתייחס אליהם כמעשה אישי ופעמים שאף מתפאר במעשיו ואין לך דבר העומד ללא סיוע מאת הקדוש ברוך הוא כל יכול ואליו יש לתת תודה על כל הגמול שעושה לנו והדוגמה שנתנו לנו אנשי כנסת הגדולה ותקנת ברכות התפילה שיש להקיף את מכלול הצרכים שבחיי היומיום ולבקש עליהם מדי יום 3 פעמים כן כדי שאם נקבל אחד מהם נדע שהגיע אלינו מאיתו יתברך ומהם נבין שמלבד השתדלות הכרחית אין לנו יכולת לצעוד לבד והמקום שאליו נשאוות עיני כל ישראל הוא המשכן כאשר ממדיו העצומים כל כך

קהילת "אור ציון" מסביב לשעון

זמני תפילות שבת קודש	זמני שיעורי תורה שבת קודש	זמני תפילות שבת קודש
מנחה ערב שבת: 17:25	לאחר ערבית שיעור	מנחה ערב שבת: 17:25
שחרית מנין א. נץ החמה	עם הרב יוסף חיים	שחרית מנין א. נץ החמה
שחרית מנין ב. 07:30	שיעור לאחר הנץ עם הרב אלירן	שחרית מנין ב. 07:30
מנחה מנין א. 12:30	13:00 שיעור גמרא סנהדרין	מנחה מנין א. 12:30
מנחה מנין ב. 15:00	עם הרב ראובן וקיים	מנחה מנין ב. 15:00
מנחה מנין ג. 16:45	14:00 שיעור עם הרב יוסף חיים	מנחה מנין ג. 16:45
ערבית: 18:15	15:30 שיעור המרכזי עם	ערבית: 18:15
	מו"ר הרב שלמה שליט"א	
	כחצי שעה לפני ערבית דרשה	
	עם מו"ר הרב שליט"א	
	דף היומי לאחר ערבית	

כולל אור לציון לבעלי בתים ימים א-ה	שיעורי תורה בימות החול
דף היומי עם מורינו הרב בשעה 09:00	דף היומי ולימוד הרמב"ם היומי והזוהר היומי בכל יום בשעה 09:00 עם מו"ר הרב שלמה בן אדמון שליט"א
הלכה למעשה עם הרב יקיר בשעה 10:00	שיעור הלכה ומוסר ימים שני ורביעי עם מו"ר הרב שלמה בן אדמון שליט"א בשעה 18:30
שיעור מוסר עם הרב אמיל בשעה 11:00	בין מנחה לערבית שיעור עם הרב דוד יצחקיאן שליט"א
לימוד חברותות בשעה11:30	שיעור גמרא ומוסר ימים ראשון ושלישי עם הרב שמעון אלוש שליט"א בשעה 19:00
שיעור טור בית יוסף עם הרב עמנואל בשעה 12:15	שיעור שולחן ערוך ימים שני ורביעי עם הרב ראובן וקיים שליט"א בשעה 19:15
כולל ערב דרך ה' לימוד חברותות עם אברכי הכולל ימים א – ה בשעה 20:00	שאלות ותשובות בהלכה יום חמישי עם מו"ר הרה"ג אברהם יוסף שליט"א לאחר ערבית פרשת השבוע יום חמישי עם הרב אלון חנימוב שליט"א בשעה 19:15
	שיעור הלכה יום שני עם הרב מור שליט"א בשעה 20:15
	שיעור מעם לועז יום ראשון עם ר' אברהם קדוש לאחר ערבית
	שיעור בתורתו של הרב חירארי זצ"ל יום שלישי עם ר' מנחם פישטון לאחר ערבית

שיעורי תורה לנשים	שיעורי תורה לבנים ובנות בימות החול	שיעורי תורה לבנים ולבנות ולנשים בשבת קודש
יום שני בשעה 20:00 עם הרבנית אילנה תחי'	ראשון וחמישי שעור לבנים בשעה 17:30	שיעור לבנים בשעה 13:00
יום שלישי בשעה 21:00 עם הרבנית מרים תחי'	יום ראשון שיעור לילדות בשעה 17:30	שיעור לבנים בשעה 15:00 משניות
ניתן להקדיש את העלון להצלחה לרפואה ולהבדיל לע"נ בטלפון: 052-7177732		שיעור לבנים כחצי שעה לפני צאת שבת פרשת שבוע
		שיעור לנערות עם הגב' אביבית שעיה תחי' בשעה 14:00
		שיעור לילדות עם הגב' עדי תחי' בשעה 14:00
		שיעור לנשים עם הרבנית שרה יוסף תחי' בשעה 15:30
		אבות ובנים בשעה 19:15

שיעור לשבת

מאת
מו"ר הרב שלמה בן אדמון שליט"א

לדחות דלאו דווקא הוא וכוונתו שזה כמו בישול ממש שאסור מהתורה. ומ"מ כבר כתבו ר' יהונתן מלוניל (ריש פרק ז' דשבת) והמאירי (ע"ג:) ורבינו עובדיה מברטנורא (פרק כלל גדול) שהשם כיסוי קדרה על הקדרה חייב משום מבשל והביאם בספר ילקו"י (שבת חלק א מההדורה שניה עמוד תרכט והילך) וכתב שכך דעת התוספות והסמ"ג והסמ"ק התרומה הגהמ"י והכל בו ועל פי דבריהם כתב לדחות דברי המנוח"א (ח"ב עמוד ז') והאור לציון (ח"ב עמוד קסא) שכתבו שהבישול כאן הוא בגרמא ע"ש. וכן עיקר דגם אם נמצא איזה אחרונים שיכתבו כן בהדיא יש להשוות הראשונים ולא לייצר מחלוקת ביניהם אם אינו מוכח כן. אמנם בנד"ד שהקדרה עומדת על הפלאטה והיא ספק מבושלת כל צורכה וגם אם לא נכסה אותה תתבשל לגמרי ודאי, הו"ל ספק ממחר בישול, וכתב הריטב"א (שבועות יז) שקירוב בישול שיתבשל יותר מהר ממה שהיה צריך אפשר "שחייב" ע"ט. אומנם מדברי רבי יהונתן מלוניל והמאירי מבואר שממחר בישול אסור מהתורה וכן עיקר.

אינו מתכוין למחר הבישול

ועוד יש לדון מצד דבר שאינו מתכוון שמכיוון שהקדרה ספק מבושלת כל צורכה והוא אינו רוצה לאוכלה מיד אלא לאחר זמן, ואם לא יחזיר את הכיסוי תתבשל הקדרה גם ככה, ומה שהוא מחזיר את הכיסוי זה רק כדי לכסות את המאכל שלא יכנס לכלוך וכיוצ"ב כמ"ש מרן (סימן רנז ס"ב) גבי הטמנה, אם כן הוא דבר שאינו מתכוון. ואע"פ שכאן הוא באיסור דאורייתא יש לצרף דברי האומרים דפסיק רישא בדאורייתא דלא אכפת ליה שרי שכן דעת בעל הערוך (הו"ד בתוס' שבת קג.) ורבינו האי גאון (הו"ד בחידושי הריטב"א קכ:;) ועוד ראשונים. וכן ראיתי למרן הראש"ל הגר"י יוסף נר"ו בילקו"י (שם עמ' תרכט) שכתב דבכה"ג הוי דבר שאינו מתכוין וז"ל: נראה שגם אם אין כוונתו עתה לבישול וכגון שהקדרה עומדת על האש ובלא המכסה תגיע לידי בישול כל צורכה עד למחרת בשבת בבוקר אפילו הכי פסיק רישא במלאכה דאורייתא. עכ"ל. ולפ"ז כל שלא איכפת ליה לדעת הערוך ודעימיה שרי, וכל זה בקדרה שוודאי לא נתבשלה כל צורכה אבל בנד"ד שספק נתבשלה כל צורכה הו"ל ספק פסיק רישא דשרי כמ"ש הט"ז (סימן שטז ס"ג) שספק פסיק רישא שרי ושכן דעת הרמב"ן והמאירי כמ"ש המשנ"ב בביה"ל (שם) וכן דעת הרבה אחרונים. אומנם עדיין יש לעיין שכשהתבשיל מצטמק ויפה לו שמא כוונתו גם שיתבשל מהרה כדי שיצטמק יותר.

קושיא מדברי הרמ"א

והקשה על זה ידידי הרב ראובן וקיים נר"ו מדברי הרמ"א בסימן רנ"ט (ס"ז) שכתב וז"ל: ונראה לי הא דמותר לחזור ולסתום התנור היינו ביום דכבר כל

ויביאו את המשכן אל משה. (לט, לג)

כתב רש"י שהסיבה שהביאו את המשכן דווקא אל משה מפני שלא היו יכולים להקימו מחמת כובד הקרשים, אמר משה לפני הקב"ה איך אפשר הקמתו ע"י אדם, אמר לו עסוק אתה בידך, נראה כמקימו, והוא נזקף וקם מאיליו, וזהו שנאמר הוקם המשכן, הוקם מאיליו. ע"כ.

ויש לשאול כיון שהוקם המשכן ע"י נס מדוע היה צריך שמשה יעסוק בידיו? וכיוצ"ב יש לשאול על המעשה הידוע ברבי חנינא בן דוסא שראה בני עירו מעלים נדרים ונדבות לירושלים, אמר הכל מעלין לירושלים נדרים ונדבות ואני איני מעלה דבר, מה עשה, יצא למדברה של עירו, וראה שם אבן אחת ושברה וסיתתה ומירקה, ואמר הרי עלי לעלותה לירושלים, בקש לשכור לו פועלים, נזדמנו לו חמישה בני אדם אמר להם מעלים לי אתם אבן זו לירושלים אמרו לו תן לנו חמישה סלעים (מטבעות) ואנו מעלים אותה לירושלים ובלבד שתתן ידך ואצבעך עמנו, נתן ידו ואצבעו עמהם, ונמצאו בדרך נס עומדים בירושלים, ביקש ליתן להם שכרן ולא מצאן, נכנס ללשכת הגזית ושאל עליהם, אמרו לו דומה שמלאכי השרת העלו אבנך לירושלים. ע"כ. וגם כאן יש לשאול מדוע היה צריך שיתן "ידו ואצבעו עמהם" לעזור, והרי נעשה הדבר בגדר נס.

ונראה שכדי שיעשה לאדם נס צריך רצון טהור לשם שמים לקיים המצווה בהשתדלות ואז יעשה הנס, וכך יש לומר כי למשה היה רצון וכוונה טהורה בהקמת המשכן ולכן היה צריך שיעסוק בידו, וע"י הכוונה הטהורה שכיוון משה בעשייתו נעשה נס. ומכאן שכל המשתדל בתורה ובמצוות בכוונה טהורה לשם שמים שיסייעו הקב"ה אפילו למעלה מדרך הטבע.

האם מותר להחזיר את מכסה הסיר בשבת

שאלה: מי שהרים את מכסה הקדירה בשבת בעודה על הפלאטה לבדוק מה עם תבשילו ומסתפק עם התבשיל מבושל כל צורכו האם מותר לו להחזיר את המכסה?

כשהתבשיל אינו מבושל כל צורכו

הנה כל תבשיל שלא נתבשל כל צורכו שייך בו בישול מהתורה וכדעת הרמב"ם (פ"ט ה"ג) ומרן השולחן ערוך (סימן שיח ס"ד), ואם כן אם יחזיר את כיסוי הקדירה כאשר התבשיל לא נתבשל כל צורכו ע"י החזרת הכיסוי יגרום לתבשיל שיתבשל כל צורכו והרי הוא מבשל מהתורה.

כשמסתפק אם נתבשל כל צורכו

ולכאורה אם יש ספק שמא התבשיל מבושל כל צורכו, ספק דאורייתא לחומרא, מיהו יש לדחות ולומר שכיון שיש ספק שמא הקדירה מבושלת כל צרכה, יש לצרף לקולא דעת הרמב"ן ורבינו יונה והרשב"א והרא"ש והמאירי שפסקו שתבשיל שנתבשל כמאכל בן דרוסאי שוב אין בו משום בישול ותבשיל זה בודאי נתבשל כמאכל בן דרוסאי, נמצא שיש לנו כאן ספק ספיקא להקל, שמא כל שנתבשל כמאכל בן דרוסאי אין בו עוד משום בישול, ושמא תבשיל זה כבר נתבשל כל צורכו.

ספק דאורייתא לחומרא מדרבנן

ועוד יש לומר שמכיון שלדעת הרמב"ם ועוד ספק דאורייתא לחומרא הוא מדרבנן, וכן דעת מרן הש"ע, אם כן כאן שהתבשיל ספק מבושל כל צרכו גם לרמב"ם וסיעתו אינו אסור אלא מדרבנן, ויש לומר שבדרבנן יסמוך מרן על הרשב"א והרא"ש וסיעתם שכל שנתבשל כמאכל בן דרוסאי שוב אין בו משום בישול שספק דרבנן להקל.

איסור בישול מאכל בן דרוסאי האם הוא מדאורייתא או מדרבנן

ועוד יש לצרף לקולא את דעת הדרישה (שם סק"ד) שכל שנתבשל כמאב"ד אינו אסור אלא מדרבנן, ושכן דעת הרא"ש והטור ורבינו ירוחם והרמב"ם ע"ש. וכ"כ הב"ח (שם) והט"ז (שם ס"ק ג) לחלוק על דברי הב"י בדעת הרא"ש והטור, וכ"כ האגלי טל (מלאכת האופה ס' ז') שדעת רוב הפוסקים הראשונים כל שנתבשל כמאב"ד אין בו עוד בישול מהתורה אלא מדרבנן ושכן ראוי להורות. ע"ש. וע"ע בשו"ת אבן ישראל ח"ח (סימן כח). ולדבריהם כל שיש ספק שמא נתבשל כל צורכו הו"ל ספק דרבנן להקל. נמצא שיש לנו בזה ג' ספקות שמא התבשיל מבושל כל צורכו, ושמא כל שנתבשל כמאב"ד אין בו איסור בישול מהתורה אלא מדרבנן וספק דרבנן לקולא, ושמא כל שנתבשל כמאב"ד שוב אין בו משום בישול כלל.

הקדרות מבושלות כל צורכן אבל בלילה סמוך להטמנה יש לספק שמא הקדרות עדיין אינן מבושלות כל צורכן אסור לסתום התנור דגורם בישול כמו שנתבאר סימן רנז ס"ד עכ"ל. ומבואר שאפילו בספק כל צורכו אסור למהר בישולו, וזה דומה ממש לנידון שלנו והביאוהו בספר רוח חיים (שם) ובפתח הדביר (שם סק"ד).

אלא דיש לדקדק מ"ש הרמ"א אבל "בלילה סמוך להטמנתו" שהיה לו לומר "בלילה" ותו לא, כדי להשמיענו שסמוך להטמנתו אע"פ שנתבשל כמאב"ד ג"כ אסור, וכן ראיתי בתשובת הרמ"א (שם) שכתב כן בפירוש שבלילה סמוך להטמנה סתם קדירות אינן מבושלות אפילו כמאכל ב"ד, ועיין שם בתשובה היטב שכוונתו שכל שלא הגיע למאכל ב"ד ואפילו ספק אם הגיע למאב"ד ודאי יש לאסור, ואפילו בדיעבד, וכל שנתבשל כל צורכו ודאי יש להתיר, אבל באופן שהגיע למאכל ב"ד מצדד בזה ע"ש ולפ"ז גם כאן בש"ע כתב ברישא יש להתיר ביום שבאופן כזה ודאי מותר, ובלילה סמוך להטמנתו אסר שבאופן כזה ודאי אסור, ומ"ש שבלילה יש לספק שמא הקדירות עדיין אינן מבושלות כל צרכן שמא כוונתו כמאב"ד, אי נמי לא דק מכיוון שלא התיר אלא בנתבשל כל צרכן, וכתב כן אגב רישא, ומ"מ בנתבשל כמאב"ד לא אסר בהחלט מדינא, וכ"ש שלא אסר בתבשיל שוודאי נתבשל כמאב"ד וספק אם נתבשל כל צרכו ודו"ק, וכן מבואר בשיירי כנה"ג (הגהות ב"י סק"א וסק"ב) בדעת הרמ"א ע"ש היטב. וע"ע בהערות איש מצליח (שם בסוף הספר) וע"ע בעולת שבת (שם) ובט"ז (סי' רנג סק"י).

בישול על ידי חשמל

ועוד יש לצרף סניף להקל בהנחת תבשיל על פלאטה חשמלית לפי מ"ש המהרש"ם ח"ב (סו"ס רמו) שיש להסתפק אם בהבערת חשמל יש איסור מן התורה כיוון שלא היה במשכן וגם בבישול ע"י חשמל שלא היה במשכן י"ל דהוי מדרבנן, וכ"כ בשו"ת פני מבין (חאו"ח ס' נו) שלענין בישול בשבת יש לומר שאינו חייב אלא במבשל על האש ממש אבל בישול ע"י החשמל הוי כבישול בחמה דשרי כדאיתא בשבת (לט:), וכן כתב בשו"ת ארץ צבי פרומר (סי' ס"ב ד"ה הנה) שאפשר שבישול ע"י חשמל מותר מן התורה ע"ש. וכ"כ בשו"ת לבושי מרדכי (ח"א סימן מז) שבהבערת חשמל אין איסור אלא מדרבנן, וכ"כ בשו"ת מי יהודה (חאו"ח ס' לה) ובשו"ת מהר"ש ובשו"ת נחלת שמעון אמוראי (סי' טו) וגם בשו"ת מנחת שלמה (סי' יב) כתב שהמבשל ע"י חשמל הוי כמבשל ע"י תולדות חמה דפטור ע"ש. הובא כל זה בחזו"ע ח"ד (עמ' שעה) וצירפם לסניף להקל, וע"ע בשו"ת אור לציון ח"ב (פל"ו אות טז) שבחשמל אפשר שאין בו מלאכת מבשל מן התורה שרק הזרם הראשוני בא מכוחו אבל הזרם שבא אחריו נחשב ככח כוחו שכל רגע נוצר חשמל חדש שלא היה קודם לכן בעולם ואין לו קשר עם הכוח הקודם וחשיב כפנים חדשות וברור שלכח הראשון אין כוח לבשל וע"פ זה כתב שעדיף לבשל לחולה שיש בו סכנה בחשמל מאשר לבשל בגז. ע"ש. ושוב יצא ספר הלכה ברורה (סי' שיח פ"ד בירור הלכה אות צג) וצייד להקל בזה לכתחילה מטעם ספק ספיקא כנ"ל ע"ש וכן עיקר. ולכן **לסיכום מי שהרים את המכסה של הקדירה בשבת כשהיא מונחת על הפלאטה, אם לא נתבשל התבשיל כולו כל צורכו אסור להחזיר את המכסה בשבת, אך אם הוא ספק אם התבשיל מבושל כל צורכו מותר לו להחזיר המכסה לכסות התבשיל כל שנתבשל ודאי כמאכל בן דרוסאי.**

כולל דרך ה' בראשות מו"ר הרב שלמה בן אדמון שליט"א

מזמינים את הציבור היקר **להילולה השנתית**
ביום ראשון ז' אדר ב' - יום הילולת משה רבינו ע"ה.

בהשתתפות רבנים ואישי ציבור

לפרטים ולרכישת כרטיסים 052-7177732

ממשה עד משה
לא קם כמשרה

(הקדמת מוהר"ר דוד מילדולה למסילת ישרים)